

Kindness During A Time of Crisis: The Story of Ruth

Shiur #5- Ruth as a Remedy and Bridge

רות פרק א פסוק א

(א) וַיְהִי בַיָּמִי שֶׁפָּט הַשְּׁפֹטִים וַיְהִי רָעָב בְּאֶרֶץ וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לָחֶם יְהוּדָה לְגוֹר בְּשֵׂדֵי מוֹאָב הוּא וְאִשְׁתּוֹ וּשְׁנֵי בָנָיו:

And it came to pass in the days that the judges judged that there was a famine in the land. And a certain man of Beth-lehem in Judah went to sojourn in the field of Moab, he, and his wife, and his two sons.

תלמוד בבלי מסכת בבא בתרא דף יד עמוד ב

סידרן של כתובים: רות וספר תהלים... ומי כתבן?... שמואל כתב ספרו ושופטים ורות
The order of the Writings: Ruth, Psalms... And who authored them?...
Samuel wrote his own book, Judges, and Ruth.

רות פרק ד

(ז) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל-הַגָּאוּלָּה וְעַל-הַתְּמוּרָה לְקַיָּים כָּל-דְּבַר שֶׁלֶף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרַעְהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל:

רות פרק ד

(יז) וְתִקְרָאנָהּ לֹו הַשְּׂכֵנוֹת שֵׁם לְאִמָּר יֶלֶד-בֶּן לְנַעֲמִי וְתִקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי-יִשִׁי אָבִי דָּוִד:

Parallels Between Ruth and Shoftim (from Dr. Yael Ziegler)

רות:	שופטים (יט-כא):
כִּי נִחְמַתְנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עַל לֵב שִׁפְחָתְךָ (ב:יג)	וַיָּקָם אִשָּׁה וַיֵּלֶךְ אַחֲרֶיהָ לְדַבֵּר עַל לִבָּהּ (יט:ג)
וַיֹּאכַל בַּעַז וַיִּשֶׁת (ג:ז)	וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ (יט:ד) וַיֹּאכְלוּ שְׁבִיָּהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ (יט:ו) וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ (יט:כא)

וַיֵּיטֵב לְבֹ (ג:ז)	הוֹאֵל נָא וְלִין וַיֵּטֵב לְבָךְ (יט:ו) לִין פֹּה וַיֵּיטֵב לְבָבְךָ (יט:ט) הִמָּה מִיִּטִּיבִים אֶת לִבָּם (יט:כב)
וְאַנְכִי נִכְרִיָּה (ב:י)	לֹא נִסּוּר אֶל עִיר נִכְרִי אֲשֶׁר לֹא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִנֵּה (יט:יב)
אֲנִכִי רוּת אֲמַתְךָ וּפְרִשְׁתָּ כְּנֹפֶךְ עַל אֲמַתְךָ (ג:ט)	וְגַם לֶחֶם וַיִּין יֵשׁ לִי וְלֹאֲמַתְךָ וְלַנְּעָר עִם עַבְדֶּיךָ (יט:יט)
וַתֹּאמֶר אֲמָצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי (ב:יג)	וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדֹנִיָּה שָׁם עַד הָאוּר (יט:כו) וַיָּקָם אֲדֹנִיָּה בַּבֹּקֶר (יט:כז)
וַיִּתְעַלְלּוּ בָּהּ כָּל הַלְיָלָה עַד הַבֹּקֶר וַיִּשְׁלַחוּהָ כְּעֵלוֹת הַשָּׁחַר. וַתֵּבֵא הָאִשָּׁה לַפְּנוֹת הַבֹּקֶר וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדֹנִיָּה שָׁם עַד הָאוּר. וַיָּקָם אֲדֹנִיָּה בַּבֹּקֶר (שׁוֹפְטִים יט:כה-כז)	לִינִי הַלְיָלָה וְהִיָּה בַּבֹּקֶר אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לִגְאָלְךָ וְגֹאֲלֶיךָ אֲנִכִי חִי יִקְוֶה שְׂכָבִי עַד הַבֹּקֶר. וַתִּשְׁכַּב מִרְגְּלוֹתָיו עַד הַבֹּקֶר (רוּת ג:יג-יד)
וַתִּפֹּל עַל פְּנֵיהָ (ב:י)	וַתִּפֹּל פֶּתַח בֵּית הָאִישׁ אֲשֶׁר אֲדֹנִיָּה שָׁם (יט:כו) וַיִּפְּלוּ מִבְּנֵימֶן שְׁמֹנֶה עָשָׂר אֶלֶף אִישׁ (כ:מד) וַיְהִי כָּל הַנְּפִלִים מִבְּנֵימֶן עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ (כ:מו)
אִישׁ גִּבּוֹר חֵיל מִמִּשְׁפַּחַת אֱלִימֶלֶךְ וּשְׁמוֹ בְּעַז (ב:א) כִּי יוֹדַע כָּל שְׁעַר עַמִּי כִּי אִשָּׁת חֵיל אֶת (ג:יא)	כָּל אֵלָה אֲנִשִּׁי חֵיל (כ:מד) כָּל אֵלָה אֲנִשִּׁי חֵיל (כ:מו)
לִינִי הַלְיָלָה (ג:יג)	וַיָּשָׁב וַיֵּלֶן שָׁם (יט:ז) לִינִי נָא הִנֵּה חֲנוֹת הַיּוֹם לִין פֹּה (יט:ט) לָכֵה נָא וְנִסּוּרָה אֶל עִיר הַיְּבוּסִי הַזֹּאת וְנָלִין בָּהּ (יט:יא) וַיִּסְרוּ שָׁם לְבֹא לָלִין (יט:טו)
וַתָּקָם בְּטָרֶם יִכִּיר אִישׁ אֶת רַעְהוּ (ג:יד)	וַיָּקָם אֲדֹנִיָּה בַּבֹּקֶר (יט:כז) וַיֹּאמֶר אֵלָיָה קוּמִי וְנִלְכֵה וְאִין עֲנֵה וַיִּקְחָהָ עַל הַחֲמוּר וַיָּקָם הָאִישׁ וַיֵּלֶךְ לְמִקְמוֹ (יט:כח)
וַיֹּאמֶר אֵל יוֹדַע כִּי בָּאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרָן (ג:יד) כִּי יוֹדַע כָּל שְׁעַר עַמִּי כִּי אִשָּׁת חֵיל אֶת (ג:יא)	הוֹצֵא אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּיתְךָ וְנִדְעָנוּ (יט:כב) וַיִּדְעוּ אוֹתָהּ וַיִּתְעַלְלּוּ בָּהּ כָּל הַלְיָלָה עַד הַבֹּקֶר (יט, כה)

וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְאַחֲזִי בָּהּ וְתֹאחֲזֵה בָּהּ (ג:טו)	וְאַחֲזֵה בְּפִילִגְשִׁי וְאַנְתָּחָהּ (כ:ו)
וּבְעֵז עֲלֶה הַשָּׁעַר (ד:א)	וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי בְנִימִן כִּי עָלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה (כ:ג)
וַיִּקַּח עֶשְׂרֵה אָנָשִׁים (ד:ב)	וְלִקְחָנוּ עֶשְׂרֵה אָנָשִׁים (כ:י)
חֲלָקֶת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאֵלִימֶלֶךְ (ד:ג) אֵשֶׁת הַמֵּת קִנְיָתָהּ לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ (ד:ה)	וְאַחֲזֵה בְּפִילִגְשִׁי וְאַנְתָּחָהּ וְאַשְׁלַחָהּ בְּכָל שָׂדֶה נַחֲלַת יִשְׂרָאֵל (כ:ו)
חֲלָקֶת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְאֵלִימֶלֶךְ (ד:ג)	וְלֹא אָבוּ בְנֵי בְנִימִן לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (כ:יג)
הֲלוֹא צִוִּיתִי אֶת הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִגְעֶךָ (ב:ט) טוֹב בְּתִי כִי תִצְאִי עִם נְעוּרֹתַי (ב:כב)	וַיִּבְהֵל אִישׁ בְּנִימִן כִּי רָאָה כִּי נִגְעָה עָלָיו הָרָעָה (כ:מא)
וַתִּשָּׁק עֶרְפָּה לַחֲמוּתָהּ וְרוּת דָּבָקָה בָּהּ (א:יד) וְכֵן תִּדְבָּקִין עִם נְעֹרְתִי (ב:ח) גַּם כִּי אָמַר אֵלַי עִם הַנְּעָרִים אֲשֶׁר לִי תִדְבָּקִין (ב:כא) וַתִּדְבֹּק בְּנְעוּרוֹת בְּעֵז לִלְקֹט (ב:כג)	וְהַמְלַחֲמָה הַדְּבִיקָתָהּ (כ:מב) וַיִּדְבִּיקוּ אַחֲרָיו עַד גְּדֻעָם (כ:מה)
כֵּן אֲשַׁחֲיֵת אֶת נַחֲלָתִי (ד:ו)	וְאַשֶּׁר מִהַעֲרִים מִשְׁחִיתִים אוֹתוֹ בְּתוֹכּוֹ (כ:מב)
יֵתֵן יְקֹזֵק לָכֶם וּמִצָּאן מְנוּחָה אִשָּׁה בֵּית אִשָּׁה (א:ט) בְּתִי הִלָּא אֲבִקֶּשׁ לָךְ מְנוּחָה אֲשֶׁר יִיטֵב לָךְ (ג:א)	כִּתְרוֹ אֶת בְּנִימִן הִרְדִּיפָהּ מְנוּחָה (כ:מג)
וַתִּלְקֹט בַּשָּׂדֶה עַד הָעֶרֶב (ב:יז)	וַיָּבֹכוּ לִפְנֵי יְקֹזֵק עַד הָעֶרֶב (כ:כג) וַיִּצְוּמוּ בַּיּוֹם הַהוּא עַד הָעֶרֶב (כ:כו) וַיָּבֹא הָעָם בֵּית אֵל וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַד הָעֶרֶב (כא:ב)
וַתִּשְׁאֲנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּיָנָה (א:ט) וַתִּשְׁאֲנָה קוֹלָן וַתִּבְכְּיָנָה עוֹד (א:יד)	וַיִּשְׁאוּ קוֹלָם וַיָּבֹכוּ בְּכִי גָדוֹל (כא:ב)
וַתֹּאמֶר אֲמָצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנִי כִּי נַחֲמַתִּנִּי (ב:יג)	וְהָעָם נָחַם לְבְנִימִן (כא:טו)

מה נעשה להם לנותרים לנשים (כא:ז) מה נעשה לנותרים לנשים (כא:טז)	ותאכל ותשבֹע ותתר (ב:יד) ותוצא ותתן לה את אשר הותרה משבֹעָה (ב:יח)
ויאמרו זקני העדה (כא:טז)	עשרה אנשים מזקני העיר (ד:ב)
ולא ימחה שבט מישראל (כא:יז)	ולא יפרת שם המת מעם אחיו (ד:י)
וילכו וישוּבוּ אל נחלתם (כא:כג) ויתהלכו משם בני ישראל בעת ההיא איש לשבטו ולמשפחתו ויצאו משם איש לנחלתו (כא:כד)	להקים שם המת על נחלתו (ד:ה) להקים שם המת על נחלתו (ד:י)

Teshuva: Ruth as a Remedy for Lot... And Am Yisrael

רות פרק א

ג וימת אלימלך, איש נעמי; ותשאר היא, ושני בניה. ד וישאו להם, נשים מאביות--שם האחת ערפה, ושם השנית רות; וישבו שם, כעשר שנים. ה וימתו גם-שניהם, מחלון וכליון; ותשאר, האשה, משני ילדיה, ומאישה. ו ותקם היא וכלתיה, ותשב משדי מואב: כי שמעה, בשדה מואב--כי-פקד יהוה את-עמו, לתת להם לחם. ז ותצא, מן-המקום אשר היתה-שמה, ושתי כלותיה, עמה; ותלכנה בדרך, לשוב אל-ארץ יהודה. ח ותאמר נעמי, לשתי כלתיה, לכנה שבנה, אשה לבית אמה; יעשה (יעש) יהוה עמכם חסד, כאשר עשיתם עם-המתים ועמדי.... י ותאמרנה-לה: כי-אתך נשוב, לעמך. יא ותאמר נעמי שבנה בנתי, למה תלכנה עמי: העוד-לי בנים במעי, והיו לכם לאנשים. יב שבנה בנתי לכן, כי זקנתי מהיות לאיש: כי אמרתי, יש-לי תקוה--גם הייתי הלילה לאיש, וגם ילדתי בנים. יג הלהן תשברנה, עד אשר יגדלו, הלהן תעגנה, לבלתי היות לאיש; אל בנתי, כי-מר-לי מאד מכם--כי-יצאה בי, יד-יהוה. יד ותשנה קולן, ותבכינה עוד; ותשק ערפה לחמותה, ורות דבקה בה. טו ותאמר, הנה שבה יבמתך, אל-עמה, ואל-אלהיה; שובי, אחרי יבמתך. טז ותאמר רות אל-תפגעני-בי, לעזבך לשוב מאחריך.... כב ותשב נעמי, ורות המואביה כלתה עמה, השבה, משדי מואב; והמה, באו בית לחם, בתחלת, קציר שערים.

רות ונעמי	אברהם ולוט
... ותעזבי אביר ואמר וארץ מולדתך ותלכי אל-עם אשר לא-ידעת תמול שלשום: (ב:יא)	ויאמר יקוק אל-אברהם לך-לך מארצך וממולדתך ומבית אביר אל-הארץ אשר אראך (יב:א)
כי המות יפריד ביני ובינך (א:יז)	הלא כל-הארץ לפניך הפרד נא מעלי... ויפרדו איש מעל אחיו: (יג:ט, יא)
ותלכנה שתיהם עד-באנה בית לחם (א:יט)	ויאמר אברהם אלקים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו. (בראשית כב:יח)

Sodom and Pilegesh Be-Givaah- A Few Examples

פילגש בגבעה (יט-כ)	סדום (בראשית יט)
(כ) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ הַזֶּקֶן שְׁלוֹם לָךְ רַק כָּל־מַחְסוֹרְךָ עָלַי רַק בְּרוּחֹב אֶל־תֵּלֶן: (כא) וַיְבִיאוּהוּ לְבֵיתוֹ וַיְבֹל וַיָּבֵל לַחֲמוּרִים וַיִּרְחֲצוּ רַגְלָיָהֶם וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ:	(ב) וַיֹּאמֶר... וְלִינוּ וְרִחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁכַּמְתֶּם וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם וַיֹּאמְרוּ לֹא כִי בְרוּחֹב נָלִין: (ג) וַיִּפְצְרוּ בָּם מֵאֲד וַיִּסְרוּ אֵלָיו וַיָּבֹאוּ אֶל־בֵּיתוֹ וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתֶּה וּמִצּוֹת אָפֶה וַיֹּאכְלוּ:
(כב) הִמָּה מִיִּטְיָבִים אֶת־לִבָּם וְהִנֵּה אַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי בְנֵי־בְלִי' עַל נִסְבּוֹ אֶת־הַבַּיִת מִתְדַּפְּקִים עַל־הַדֶּלֶת וַיֹּאמְרוּ אֶל־הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת הַזֶּקֶן לֹאמַר הוֹצֵא אֶת־הָאִישׁ אֲשֶׁר־בָּא אֶל־בֵּיתְךָ וְנִדְּעֵנוּ:	(ד) וְאַנְשֵׁי הָעִיר אַנְשֵׁי סֹדֹם נִסְבּוּ עַל־הַבַּיִת מִנֶּעַר וְעַד־זָקֵן כָּל־הָעָם מִקְצָה: (ה) וַיִּקְרְאוּ אֶל־לוֹט וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֵיהָ הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־בָּאוּ אֵלֶיךָ הַלַּיְלָה הוֹצִיָאם אֵלֵינוּ וְנִדְּעָה אֹתָם:
(כג) וַיֵּצֵא אֵלֵיהֶם הָאִישׁ בְּעַל הַבַּיִת וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֶל־אֲחִי אֶל־תִּרְעוּ נָא אַחֲרַי אֲשֶׁר־בָּא הָאִישׁ הַזֶּה אֶל־בֵּיתִי אֶל־תַּעֲשׂוּ אֶת־הַנְּבִלָה הַזֹּאת: (כד) הִנֵּה בְתִי הַבְּתוּלָה וּפִילַגְשִׁי הִוא אוֹצִיָאָה־נָא אוֹתָם וְעֲנוּ אוֹתָם וַעֲשׂוּ לָהֶם הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם וְלֹאִישׁ הַזֶּה לֹא תַעֲשׂוּ דְבַר הַנְּבִלָה הַזֹּאת	(ו) וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם לוֹט הַפֶּתַח וְהַדֶּלֶת סָגַר אַחֲרָיו: (ז) וַיֹּאמֶר אֶל־נָא אֲחִי תִרְעוּ: (ח) הִנֵּה־נָא לִי שְׁתֵּי בָנוֹת אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ אִישׁ אוֹצִיָאָה־נָא אֹתָהֶן אֵלֵיכֶם וַעֲשׂוּ לָהֶן כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם רַק לְאֲנָשִׁים הָאֵל אֶל־תַּעֲשׂוּ דְבַר כִּי־עַל־כֵּן בָּאוּ בָצֵל קִרְתִּי:

Avraham and Givaah

גבעה (יט)	אברהם
(כט) וַיָּבֹא אֶל־בֵּית יִזְחָק אֶת־הַמֶּאֱכָלֶת וַיִּחַזַּק בְּפִילַגְשׁוֹ וַיִּנְתַּחֲהָ לַעֲצֻמָּיהָ לְשָׁנִים עֶשֶׂר נְתָחִים וַיִּשְׁלַחָהּ בְּכָל גְּבוּל יִשְׂרָאֵל:	וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יִזְחָק אֶת הַמֶּאֱכָלֶת לְשָׁחַט אֶת בְּנוֹ. (כב:י)
(ו) וַיֵּשֶׁב יִזְחָק וַיֹּאכְלוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו וַיִּשְׁתּוּ וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעִרָה אֶל־הָאִישׁ הַזֶּה וְנָא וְלִין וְיִטֵּב לְבָרְךָ:	וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֲלֵהֶם יִרְאֵה לּוֹ הַשָּׂה לַעֲלֶה בְנִי וְיִלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו (כב:ו)
(ח) וַיִּשְׁכֶּם בְּבֹקֶר בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי לָלֶכֶת וַיֹּאמְרוּ אָבִי הַנְּעִרָה סַעֲדָנָא לְבָבְךָ	(ז) וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֹקֶר...
(ה) וַיְהִי בַיּוֹם הָרְבִיעִי וַיִּשְׁכְּמוּ בְבֹקֶר וַיִּקְּמוּ לָלֶכֶת וַיֹּאמֶר אָבִי הַנְּעִרָה אֶל־חֲתָנִי וְסַעֲדָנָא	וְאֶקְחָה פֶת לָחֶם וְסַעֲדָנָא לְבָכֶם (יח:ה)

לִבְנֵי פֶת־לֶחֶם וְאַחֵר יִתְּלֻכוּ	
(יט) וְגַם־תָּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא יֵשׁ לַחֲמוּרֵינוּ וְגַם לֶחֶם וַיֵּין יֵשׁ־לִי וְלֹא־מִתֶּךָ וְלִנְעַר עִם־עַבְדֶּיךָ אֵין מַחְסֹר כָּל־דִּבֶּר:	בראשית פרק כד (כד) וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֶּת־תּוֹאֵל אֲנִי בֶן־מֶלֶכָה אֲשֶׁר יֵלְדָה לְנָחוֹר: (כה) וַיֹּאמֶר אֵלָיו גַּם־תָּבֶן גַּם־מִסְפּוֹא רַב עִמָּנוּ גַם־מָקוֹם לָלוֹן:

דברים

לֹא יָבֹא עֲמוּנִי וּמוֹאָבִי בִקְהֵל יְהוָה גַּם דּוֹר עֲשִׁירִי לֹא יָבֹא לָהֶם בִּקְהֵל יְהוָה עַד עוֹלָם.

שופטים פרק ח

- (ה) וַיֹּאמֶר לְאַנְשֵׁי סִכּוֹת תְּנוּ־נָא כִכְרוֹת לֶחֶם לָעַם אֲשֶׁר בְּרַגְלִי כִי־עֵיפִים הֵם וְאַנְכִּי רֹדֵף אַחֲרֵי זֶבַח וְצִלְמִנֶע מַלְכִּי מִדִּין:
(ו) וַיֹּאמֶר שְׂרֵי סִכּוֹת הִכֹּף זֶבַח וְצִלְמִנֶע עֲתָה בִידֶךָ כִּי־נִתַּן לְצַבָּאָךְ לֶחֶם:
(ז) וַיֹּאמֶר גִּדְעוֹן לֵכְן בְּתֵת יִקְוֶה אֶת־זֶבַח וְאֶת־צִלְמִנֶע בִידִי וְדַשְׁתִּי אֶת־בְּשָׂרְכֶם אֶת־קוֹצֵי הַמִּדְבָּר וְאֶת־הַבְּרִקִּים:
(ח) וַיַּעַל מִשָּׁם פְּנוּאֵל וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כָּזָאת וַיַּעֲנוּ אוֹתוֹ אַנְשֵׁי פְנוּאֵל כֹּאֲשֶׁר עָנוּ אַנְשֵׁי סִכּוֹת

שופטים פרק טז

(א) וַיֵּלֶךְ שִׁמְשׁוֹן עִזָּתָה וַיֵּרָא־שָׁם אִשָּׁה זֹנָה וַיָּבֹא אֲלֶיהָ:

רות ג:ח

ח וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה, וַיַּחֲרֹד הָאִישׁ וַיִּלְפֹּת; וַהֲנִה אִשָּׁה, שֹׁכֶבֶת מִרְגְּלָתִיו.

From Anarchy to Kingship

שופטים פרק כא פסוק כה

בַּיָּמִים הָהֵם אֵין מֶלֶךְ בְּיִשְׂרָאֵל אִישׁ הַיֵּשֶׁר בְּעֵינָיו יַעֲשֶׂה:

In those days there was no king in Israel, each person did what was right in his own eyes

רות פרק ד פסוק כב

(כב) וַעֲבַד הַחֹלִיד אֶת־יִשְׁשִׁי וַיְשִׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

and Obed begot Jesse, and Jesse begot David

רות פרק ד

(טו) וְהָיָה לָךְ לְמִשְׁיַב נָפֶשׁ וּלְכָלֶּכֶל אֶת־שִׁיבְתְּךָ כִּי כָלֹתְךָ אֲשֶׁר־אֲהַבְתְּךָ יִלְדֹתוּ אֲשֶׁר־הָיָא

טוֹבָה לָךְ מִשְׁבָּעָה בָּנִים:

שמואל א פרק א

(ח) וַיֹּאמֶר לָהּ אֱלֻקָּנָה אִשָּׁה חֲנָה לְמָה תִּבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבָבְךָ הַלּוֹא אָנֹכִי

טוֹב לָךְ מִעֲשָׂרָה בָּנִים:

שמואל א פרק ב

(כ) וַיְבָרֶךְ עָלֶי אֶת־אֱלֻקָּנָה וְאֶת־אִשְׁתָּהּ וַיֹּאמֶר יִשָּׁם יְקֹזֵק לָךְ זֶרַע מִן־הָאִשָּׁה הַזֹּאת

רות פרק ד

(יב) וַיְהִי בִיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר־יִלְדָה תִּמָּר לַיהוּדָה מִן־הַזָּרַע אֲשֶׁר יִתֵּן יְקֹזֵק לָךְ

מִן־הַנֶּעֱרָה הַזֹּאת: